

Interview met oncologieverpleegkundige en werkbegeleider Lianne Schoone

Welke opleiding heb je gevolgd?

“Ik ben gestart met de basis cursus en daarna doorgedaan met de Vervolgopleiding Oncologieverpleegkundige, heel leerzaam en leuk. Het voelt voor mij als een verdieping op wat ik al deed. Hiervoor werkte ik als algemeen verpleegkundige in een ander ziekenhuis. Vervolgens heb ik voor oncologie gekozen en specifiek voor het AVL, omdat dit voor mij de beste plek leek.”

Wat leer je in de basis cursus oncologie?

“Hierdoor leer je van alles over het vak oncologieverpleegkundige, dat in de vervolgoopleiding nog eens onder een vergrootglas wordt gelegd. Door de basis cursus oncologie krijg je inzicht in wat voor soort lessen de opleiding biedt, of je de stof leuk vindt en je komt erachter hoe het er op diverse afdelingen aan toegaat. Het geeft je een goed beeld van de oncologie.”

Wat kan je verwachten van de vervolgoopleiding?

“Je krijgt echt verdieping in de oncologie, en leert over alle aspecten. Dus niet alleen het lichamelijke deel, maar ook het hele psychosociale gebeuren. Dat laatste spreekt me erg aan, ook omdat het vaak heel heftige casussen zijn. En als oncologieverpleegkundige ben jij er op het moment dat de patiënt het heel zwaar heeft, en jouw hulp juist goed kan gebruiken. In de opleiding komt dit proces ook echt goed naar voren.”

Hoe ervaarde je de lessen?

“Door corona kregen we afwisselend live en online les. Het basisblok heb ik deels live kunnen doen, dat vond ik een stuk leuker dan online. Tijdens de lessen vertellen verschillende artsen met passie over hun specialisme.”

Hoe is het contact onderling met andere studenten?

“Ik zat in een groepje met vier anderen studenten die ik geregeld sprak en zag. Online en in de klas. Het helpt om onderling ervaringen uit te wisselen, bijvoorbeeld over hoe het gaat met proeves op de werkvloer en hoe deze bij iedereen beoordeeld worden. Fijn om daarover te sparren.”

Hoe is het contact met werkbegeleiders op de afdeling?

“We bespreken heel veel dingen voor en na. Zo wordt meteen duidelijk of je op de goede weg zit. Heel fijn om te horen. En als er verbeterpunten zijn, wordt het ook direct aangegeven. Dat houdt je scherp.”

Waarom zou je anderen de vervolgoopleiding Oncologieverpleegkundige aanbevelen?

“Je gaat echt dieper in op de casussen, leert over heel complexe zorg en krijgt les van specialisten. Zoals een chirurg gespecialiseerd in robotchirurgie, super interessant. Deze experts kunnen daar met zoveel passie over vertellen, dat maakt het ook heel leuk om naar te luisteren en van te leren. Het leuke aan de lesdagen is dat je het in de praktijk herkent. De stof die je tijdens de lessen bespreekt, kom die je vervolgens op de afdeling tegen. Zo valt alles op z'n plek. Daarbij zijn de lesdagen een klein stukje van het geheel, uiteindelijk gebeurt het echt in de praktijk. Daarom zijn werkbegeleiders op de afdeling ook van groot belang. Daarmee koppel ik terug: hoe gaat het op de werkvloer, hoe gaat het met proeves en met persoonlijke leerdoelen? Die werkbegeleiders dragen bij, en heb je echt nodig. Het is heel fijn dat die altijd achter je staan. Dit merk je alleen al in het feit dat er altijd tijd wordt gemaakt om voor- en na te bespreken.

Nu ik gediplomeerd ben als oncologieverpleegkundige ben ik zelf die werkbegeleider.”

Wat vind je het mooiste aan jouw rol als werkbegeleider?

“We hebben een heel mooi beroep, dus het vak doorgeven en mensen hiervoor enthousiasmeren vind ik leuk om te doen. Het is mooi om deze jonge zorgprofessionals zichzelf te zien ontwikkelen. Sommigen worden zelfs zo enthousiast dat ze hier graag komen werken. Al hoeft het natuurlijk niet te betekenen dat iedereen dat wil. Juist die praktijkervaring opdoen, of dit nu in de Vervolgopleiding Oncologieverpleegkunde of het traineeship is, zorgt ervoor dat startende collega’s erachter komen waar ze het beste tot hun recht komen.”

Wat is een goede manier om kennis over te brengen?

“Bij de start is het altijd belangrijk wie je voor je hebt. Wat is de achtergrond van de zorgprofessional in opleiding, hoe ziet zijn of haar leven eruit, wat voor ervaring heeft deze persoon al in de zorg? Allemaal zaken die meespelen en waar je rekening mee moet houden qua begeleiding. Ieder individu is anders en leert anders. De een is een doener en moet je juist afremmen, de ander moet je eerder positief stimuleren. Bij dit alles is openheid ontzettend belangrijk. We bouwen echt een vertrouwensrelatie op.”

Wanneer weet je of er iemand geschikt is?

“Of iemand het in de vingers heeft, voel je vaak al in het begin. Het zit in hele kleine dingen: hoe stel je je op, stel je vragen, ben je leergierig, zoek je dingen op? Ben je bereid om net dat extra handje te geven? Daarbij verwacht ik echt niet dat je het meteen helemaal goed doet, als je maar die leergierige houding hebt. Dus: hier ben ik, en ik wil wat leren.”

Wat vind je onmisbaar in jouw rol als werkbegeleider?

“Ik hecht veel waarde aan de vertrouwensrelatie die wij samen opbouwen. Ik pas mijn begeleiding aan op de individuele behoefte van de cursist. Daarnaast vind ik het belangrijk een leuke klik te hebben met de cursist en hecht ik veel waarde aan hoe het met hem of haar in het dagelijks leven gaat.”

En als het gaat om het psychosociale vlak?

“Dat is essentieel in ons vak. Daarbij zijn woordkeuzes heel belangrijk. En ook: hoe begeleid je de familie? Ik bedenk me altijd: Hoe zou dat voor mij zijn? Wat zou ik in die situatie prettig vinden? Het is belangrijk open te blijven communiceren ook als er beladen gesprekken plaatsvinden.”

Leren de cursisten en trainees jou ook iets?

“Uiteraard kunnen wij allemaal van elkaar leren. Soms komen nieuwe inzichten naar voren door bijvoorbeeld een stage in een ander ziekenhuis.

We bespreken tijdens een dienst veel dingen voor en na. Zo wordt meteen duidelijk of de cursist op de goede weg zit. Dat is een fijne bevestiging en als er verbeterpunten zijn, wordt het ook direct aangegeven. Dat houdt beide partijen scherp.”

Wat vind je zo mooi aan jouw vak?

“Alle facetten die het vak met zich meebrengt. De psychosociale begeleiding, maar ook de behandelingen als chemotherapie en bestralingen, palliatieve zorgverlening, chirurgische zorg: alle facetten komen hier samen. Daarnaast geldt ook: wat wij hier soms meemaken, dat maakt niet iedereen mee. Dat maakt het ook heel bijzonder: het contact met mensen, alle levensverhalen die je hoort. Ondanks dat het ook vaak heftig en verschrikkelijk is wat mensen meemaken, kunnen we enorm met de patiënten lachen. Daarbij krijgen we enorme waardering. Je begeleidt mensen in een heel kwetsbaar stuk van hun leven. Hoop, vrees, verdriet en spanning: alles komt samen. Ik vind het mooi en ben trots dat ik daar onderdeel van mag zijn. We doen het samen.”